

Geneesmiddeltoediening en die verpleegster

ENKELE PHARMAKO-KINETIESE ASPEKTE

M. VAN WYK

Senior lektor, Departement Farmakologie
Universiteit van Pretoria

SUMMARY

Certain pharmacokinetic aspects of general therapeutics are discussed in this article.

The influence of the simultaneous intake of food or other drugs, as well as the presence of certain disease states on drug-absorption are discussed.

A systematic presentation of the meaning and importance of kinetic principles such as the steady state, the loading dose, zero-order kinetics, drug administration in the biophase and important drug interactions is also given.

DIE ABSORPSIE VAN GENEESMIDDELS NA ORALE TOEDIENING

Faktore wat die absorpsie van geneesmiddels na orale toediening kan beïnvloed is voedsel, middels en siektetoestande

Voedsel

"In my young days", said Miss Marple, "it was considered to be very bad manners to take medicine with one's meals. It was on a par with blowing your nose at the dinner table. It just wasn't done".

(Agatha Christie: *The mirror crack'd from side to side*)

Daar is sekere algemene idees wat as vanselfsprekend aanvaar word, byvoorbeeld dat voedsel altyd die absorpsie van geneesmiddels belemmer. Die probleem is egter meer kompleks, want geneesmiddelabsorpsie hang van faktore soos die volgende af: tablet disintegrasie, die mate van ionisasie van die geneesmiddel by 'n spesifieke pH van die omgewing, die pH van die maag en duodenale inhoud, dis-

solusie van die middel, deurgang deur die spysverteringskanaal en die absorberende oppervlakte.

Dit is 'n bekende feit dat voedsel (veral vette) die maaglediging vertraag. Dit sou dan langer vir die geneesmiddel neem om sy setel van absorpsie, naamlik die dunderm met sy groot absorpsieoppervlakte, te bereik. Die totale hoeveelheid geabsorbeer sal egter nie noodwendig verskil nie. Sommige geneesmiddels, veral die wat moeiliker in oplossing gaan, het huis die langer tydperk vir uiteindelike beter absorpsie nodig.

In enkelmaaltyd enkeldosisstudies is daar gevind dat die AOK, dit wil sê die totale hoeveelheid geabsorbeer, van die volgende geneesmiddels **toegeneem** het as hulle met maaltye geneem is:

Propranolol	(Inderal)
Metoprolol	(Lopresor)
Hidralasien	(Nepresol)
Atenolol	(Tenormin)
Hidrochlorotiasied	(Diclotride)
Nitrofurantoin	(Furadantin)
Eritromisien stearaat	(Erythrocin)
Kanrenoon	(Aldactone)
Fenitoïen	(Epanutin)
Karbamasepien	(Tegretol)
Griseofulvin	(Grisovin)

Oor die algemeen kan gesê word dat voedsel die absorpsie en AOK van die meeste antibiotika verminder. Voorbeeld van geneesmiddels waarvan die AOK **afneem** indien dit saam met voedsel gegee word is:

Isoniasied	(INH)
Rifampisien	(Rifadin)
Tetrasikliene	(Tetrex)
Penisillien V	
Ampisillien	(Pentrex)
Orale kefalosporiene	(Keflex)

Ketokonasool (Nizoral)
Kaptopril (Capoten)

Middels waarvan die absorpsie omtrent gladnie deur voedsel beïnvloed word nie is:

Metronidasool	(Flagyl)
Oksasepam	(Serepax)
Propietiourasiel	— antitireoïedmiddel
Sulfoniureums	— orale antidiabetiese middels soos tolbutamied (Rastinon)

ANDER FAKTORE WAT MAAGLEDIGING VERTRAAG

Geneesmiddels

Voorbeeld van geneesmiddels wat maaglediging vertraag is die volgende:

- Geneesmiddels met atropienagtige by-effekte soos byvoorbeeld:
 - die antihistaminika wat ook voorkom in sommige verkouemedisyne
 - die tri-sikliese antidepressante soos amitriptilien (Tryptanol)
 - die fenotiasiene soos tiordanasien (Melleril)
- die narkotiese analgetika soos morfien, petidien en kodeïen.
- die antisure soos die aluminiumverbinding.

Patologiese toestande

Patologiese toestande soos trauma, migraine en miokardiale infarksie kan maaglediging vertraag.

By hierdie toestande is die tempo van absorpsie van die geneesmiddels van meer belang as die totale hoeveelheid geabsorbeer. Dit is daarom wenslik dat gesikte geneesmiddels deur 'n alternatiewe roete toegedien word.

Versnelde maaglediging

Versnelde maaglediging word tweeggebring deur metoklopramied (maxolon) en domperidoon (motilium) toe te dien, alhoewel dit nie die vertraging soos deur die narkotiese analgetika veroorsaak kan teengaan nie. Neostigmien (Prostigmin) en koeksoda versnel ook maaglediging.

ANDER FAKTORE VAN BELANG BY GENEESMIDDELTOEDIENING

Plato-konsentrasie of Steady-state (Css) en ladingsdoseerings

Die plato-konsentrasie van die geneesmiddel in die bloed, dit is wanneer die absorpsietempo gelyk is aan die eliminasietempo, word na ± 5 halfleeftye bereik. Dit is die tyd wat dit sal neem om optimale terapeutiese uitwerking en die meeste newe-effekte na vore te laat kom.

Tabel 1: Die halfleetyd en Css van enkele geneesmiddels

Geneesmiddel	Halfleetyd ($t_{1/2}$) uur	Css ($t_{1/2} \times 5$) uur
Warfarin	44	5 dae
Digoksien	36	7,5 dae
Lignokaïen	1,5	7,5 uur
Aminofillien	4,5	22,5 uur

Voorbeeld van die halfleetyd en Css van enkele geneesmiddels word in tabel 1 gegee en daaruit kan die volgende afleidings gemaak word:

- dit is nie sinvol om optimale werking of newe-effekte binne 'n week na aanvang van behandeling met warfarin of digoksien te verwag nie. Dieselfde geld ook indien dosisaanpassings gemaak word — dit neem dan weer eens ($5 \times t_{1/2}$) om die nuwe platovlak te bereik
- by geneesmiddels waar 'n vinnige uitwerking verlang word, soos byvoorbeeld lignokaïen vir aritmieë en aminofillien tydens akute asma-aanvalle, is dit nodig om 'n ladings- of bolus-dosis te gee sodat hoér bloedvlakte vinniger bereik kan word. Indien slegs 'n infusie aangelê word sal dit onderskeidelik 7,5 uur en 22,5 uur neem om plato-konsentrasie te bereik. Na die ladingsdosering van aminofillien, verbeter die pasiënt se asemhalingsfunksies binne 15

minute. Met 'n stadige infusie sou dieselfde mate van verbetering eers na ongeveer agt uur ingetree het.

Die implikasies van nulorde-kinetika

Oor die algemeen volg meeste geneesmiddels se eliminasie-prosesse eerste-orde-kinetika. Dit beteken dat 'n spesifieke fraksie (byvoorbeeld $1/2$ of $1/4$) van die toegediende dosis, per tydseenheid geëlimineer word. Daar is 'n paar geneesmiddels wat egter nul-orde-kinetika volg; byvoorbeeld fenitoïen (Epanutin) en heparien. Dit beteken dat slegs 'n spesifieke hoeveelheid, byvoorbeeld 10 mg, per uur geëlimineer word. Die biotransformasie/eliminasie is dus versadigbaar en dosisafhanglik en slegs 'n geringe toename in die dosis kan maklik toksiese bloedvlakte tot gevolg hê.

diening waardeloos is. Aangesien die rektale slymvlies nie villi bevat nie, is die absorberende oppervlak baie klein in vergelyking met dié van die dunderm. Absorpsie is dus stadig en die bloedvlakte baie laag. Geneesmiddels wat rektaal togedien word het vanweë die stadige absorpsie 'n langer werkingsduur. Aminofillien setpille kan dus saam met ander brongodilatore benut word om die lang nagfase te oorbrug en die vroeë-oggend brongospasma te voorkom. Indien die middels vanaf die onderste gedeelte van die rektum geabsorbeer word systap hulle die biotransformasieprosesse in die lever (*first pass*) en beland direk in die sistemiese sirkulasie.

ALGEMENE BEGINSELS MET BETREKKING TOT GENEESMIDDELS WAT BOTS

Wanneer is dit belangrik?

- As dosisverdubbeling 'n merkbare uitwerking het. 'n Dubbeldosis digoksiën sal byvoorbeeld makliker as 'n dubbeldosis penicillien toksisiteit tot gevolg hê.
- As die geneesmiddels wat gelyktydig ingeneem word, dieselfde setel van werking of uitwerking het. Atropien, die trisikliese antidepressieve middels en die antihistaminika beset almal onder meer die muskariene reseptore en kan erge droogheid van die mond, urienretensie en hardlywigheid uitlok.
- Middels wat vir lang tydperke in groot dosisse ('n paar honderd milligram) toegediend word kan die lewermikrosomale ensieme induseer (stimuleer) en soodoende die biotransformasie van ander middels, soos warfarin, versnel. Die barbiturate is voorbeeld hiervan. Die benzodiaspiene soos diaepam word egter in baie kleiner hoeveelhede toegediend en het nie hierdie geneesmiddel-interaksie tot gevolg nie.
- Die voorkoms van ongewenste effekte van sedearmididdels en diuretika is vier maal meer by pasiënte met ingekorte nierfunksie as by normale pasiënte. Digitalistoksisiteit kom ook meer algemeen by bejaardes voor, grootliks weens hulle ingekorte nierfunksie.
- Die eenmalige inname van 'n addisionele geneesmiddel het baie selde 'n wisselwerking tot

Geneesmiddeltoediening in die biofase

Hierdie wyse van toediening word veral tydens die behandeling van broniale asma benut. Wanneer 'n geneesmiddel direk in die reseptorkompartement (biofase) toegediend word, word kleiner konsentrasies vir optimale effek benodig en gevolelik word minder newe-effekte uitgelok. Voorbeeld van sulke middels is die verstuiwers van die volgende:

Salbutamol (Ventolin) — die gladdespierverslapper

Beklometason (Viarox) — 'n kortikosteroïed wat langtermyn ingeasm kan word sonder die ontwikkeling van die tipiese steroïed newe-effekte.

Rektale toediening

Hierdie roete is slegs van waarde as alternatiewe roete van toediening wanneer die maaglediging vertraag is, soos tydens 'n migraine-aanval of tydens braking wanneer orale toe-

gevolg, want onder meer volg lewermikrosomale ensieminduksie eers na 'n blootstelling van 2-3 dae plaas.

Geneesmiddelwisselwerkings kom veral by geneesmiddels wat 'n klein terapeutiese indeks het voor, dit wil sê hulle effektiewe en toksiese bloedkonsentrasies verskil baie min. Voorbeeld hiervan is die orale antistolmiddels, die orale hipoglukemiese middels veral die sulfonielureums, die hartglikosiede en die sito-toksiese middels.

Die orale antistolmiddels (Byvoorbeeld Warfarin)

Geneesmiddels wat die antistolefek van Warfarin vergroot en 'n bloedingsneiging tot gevolg kan hê is die volgende:

- Die pirasolone soos feniellbutasoong (butazolidin), oksifenbutasoong (Tanderil) en sulfienpirasoong (Anturan) kan almal Warfarin van sy plasmaproteiene verplaas en sodoende dubbel soveel aktiewe Warfarin vir antistolefek beskikbaar stel. Indien benodig sou 'n goeie anti-inflammatoriese middel, indometasien (Indocid) wees. Aspirien behoort vermy te word aangesien dit die plaatjiekleefbaarheid rem en sodoende op 'n ander wyse 'n bloedingsneiging kan uitlok.
- Geneesmiddels wat as lewermikrosomale ensiemremmers optree belemmer warfarinbiotransformasie. Voorbeeld hiervan is chlooramfenikol (Chloro-

mycetin), metronidasool (Flagyl), allopurinol (Zyloprim), en semetidien (Tagamet).

- Klofibraat (Atromid-S), kini-dien (Quinaglute) en d-tiroksien (Eltroxin) verhoog die affiniteit van die lewerreceptorsetels vir Warfarin, sodat die dosis van laasgenoemde met 'n derde verminder behoort te word.
- Tolbutamied (Rastinon) kan pasiënte meer sensitief vir die uitwerking van Warfarin maak.
- Die anaboliese steroïede versnel die katabolisme van stollingsfaktore.

Die volgende middels verminder die antistolefek van Warfarin:

- Galsoutbindingsharse soos cholesteramien (Questran) en koles-tipol (Colestid) behoort 2 uur voor warfarin gegee te word, andersins word Warfarin in die dermkanaal gebind en sy absorpsie belemmer.
- Barbiturate, griseofulvin en rifampisien (Rifadin) tree op as lewermikrosomale ensiem induiseerders, en versnel Warfarin se biotransformasie.
- Estrogene (insluitende orale voorbehoedmiddels) verhoog die sintese van stollingsfaktore.

Die orale antidiabetiese middels Byvoorbeeld tolbutamied (Rastinon)

Lewersiektes of kompetisie deur feniellbutasoong (Butazolidin) en die sulfoonamide vir biotransformasie van die sulfonielureums kan 'n erns-

tige hipoglukemie veroorsaak. Suurgenesmiddels soos aspirien kan tolbutamied vanaf plasmaproteiene verplaas en so 'n hipoglukemie veroorsaak.

Die hartglikosiede (Digoksien)

Hier is daar sprake van 'n farmakodynamiese wisselwerking, naamlik dat die reaksie op die middel verander sonder dat die plasmakonsentrasie verander. Dit gebeur wan-neer die serum kalium verlaag, en word veroorsaak deur die chroniese gebruik van lakseermiddels, die diureтика en karbenoksoloon (Duo-gastrone).

Sitotoksiese geneesmiddels (Byvoorbeeld 6-Merkaptopurien (Puri nethol))

Tydens sitotoksiese chemoterapie van byvoorbeeld leukemie, word baie kernsure na uriensuur omgesit. Laasgenoemde kan uitkristalliseer in die nierparengiem indien die pasiënt nie profilakties met allopurinol (Zyloprim) behandel word nie.

Indien 6-merkaptopurien (6MP) vir die behandeling van die leukemie gebruik word, rem allopurinol 6MP se afbraak. Indien 6MP se dosering nie met 25 % verminder word nie, kom toksiese beenmurg-onderdrukking voor.

BRONNE

1. Sommers, De K. *Farmakologie*. Butterworths, Durban, 1982 2de Uitgawe.
2. Prescott, L.F., Nimmo, W.S.: *Drug Absorption Adis* Press Australia 1979.

BOEKRESENSIE

BOOK REVIEW

NURSING ETHICS — THEORIES AND PRAGMATICS

Leah Curtis and M. Josephine Flaherty
Robert J. Brady Co., Bowie, Maryland

Die inhoud van die boek word gewy aan die daaglikse optrede van die verpleegkundige en die etiese grondslae wat haar praktyk beïnvloed, onder andere die verskillende interpersoonlike verhoudings, menseregte, die plig van die verpleegkundige, e.a.

Dit is in twee dele ingedeel:

In die eerste word dié grondslae bespreek met die

verskillende knelpunte wat 'n probleem- of konflik-situasie kan laat ontstaan.

Die tweede gedeelte word gewy aan gevallenstudies, elkeen word bespreek, en die skrywers gee hulle mening omtrent moontlik optredes.

Die boek is 'n goeie basiese grondslag vir etiese vraagstukke en sal goed in elke basiese en na-basiese verpleegkundige studie gebruik kan word.

Dit is verder van toepassing op studente van alle lande, ondanks die feit dat dit in die V.S.A. geskryf is — hierdie dilemmas word oraloor aangetref.

Die boek self is baie duidelik uiteengesit, en maklik verstaanbaar. Ook word duidelike riglyne gegee vir optrede in 'n krisissituasie.

W. Cloete